

ಮುಚ್ಚಿ, ಮುಚ್ಚಳದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದೀಪವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ, ಕತ್ತಲಾದ ಬಳಿಕ ನದಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿಬಿಡು. ಇದರಿಂದ ನಿನಗೂ, ನಿನ್ನ ಎರಡರಷ್ಟು ನಿನ್ನ ಮಗಳಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಿನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಜೊತೆ ನಿನ್ನ ಮಗಳು ನಿನ್ನಿಂದ ದೂರ ಆಗುತ್ತಾಳೆ ಎನ್ನುವ ಭೀತಿಯ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ'

ಇವನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿದ ವರ್ತಕ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜೊತೆಗೆ ಮಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸನ್ಯಾಸಿ ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡಿದ.

ದೀಪವಿಟ್ಟು ತೇಲುತ್ತಿದ್ದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು, ಆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬೇಟೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರನೊಬ್ಬ ಚಕಿತನಾಗಿ ನೋಡಿ, ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ನದಿಯ ತೀರಕ್ಕೆ ತಂದು, ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದಾಗ, ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯ ಕಾಡುತ್ತು. ಸುರ ಸುಂದರಿಯಾದ ಕನ್ಯೆಯೊಬ್ಬಳು ಅದೇ ತಾನೆ ನಿದ್ದೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ರಾಜಕುಮಾರ ಆ ಸುಂದರಿಯನ್ನು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿ ದಡದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿದ. ಖಾಲಿಯಾಗಿದ್ದ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ತಾನೇ ಬೇಟೆಯಾಡುವಾಗ ಸೆರೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಒಂದು ಕೋತಿಯನ್ನು ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಮುಚ್ಚಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ದೀಪವನ್ನಿಟ್ಟು ತೇಲಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಆ ಕೋತಿಯು ಬಹಳ ದುಷ್ಟ ಕೋತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಚ್ಚಿ, ಪರಚಿ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಕಪಟ ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಆಶ್ರಮ ರಾಜಕುಮಾರನು ತೇಲಿ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಇತ್ತು. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯು ತೇಲಿಕೊಂಡು ಆಶ್ರಮದ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ, ಸನ್ಯಾಸಿಯು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಅ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತರಲು ಹೇಳಿದ. ತಂದ ಮೇಲೆ, ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ದೂರ ಕಳುಹಿಸಿ, ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದನು.

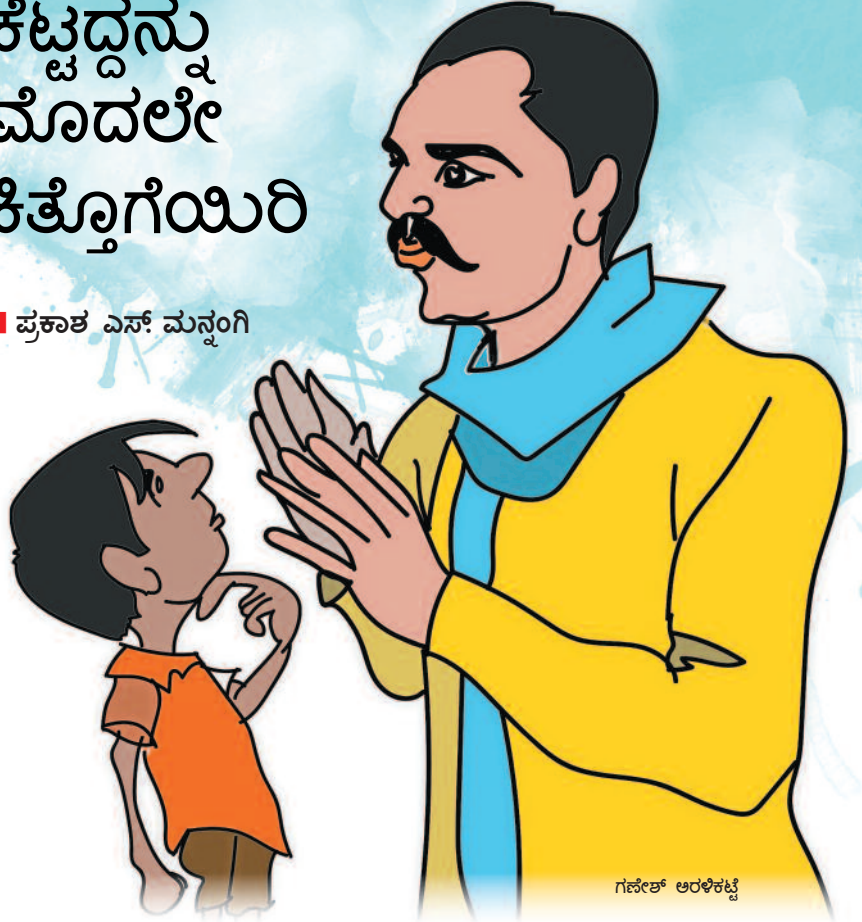
ಇನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದ್ದನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅವನ ಮೂಗು ಮಾಯವಾಗಿ ರಕ್ತ ಸುರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಕಿವಿಯ ಬಳಿ ಏನೋ, ಕಚ್ಚಿದಾಗ, ಎದ್ದನೋ, ಬಿದ್ದನೋ ಎಂದೂ ನೋಡದೆ ಕಪಟ ಸನ್ಯಾಸಿಯು ಕಾಡಿನತ್ತ ಓಟ ಕಿತ್ತ. ಅವನೆಂದೂ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಇತ್ತ ರಾಜಕುಮಾರ, ವರ್ತಕನ ಮಗಳನ್ನು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದನು. ರಾಜಕುಮಾರನ ಮಾವನಾದ ಮೇಲೆ ಕೇಳ ಬೇಕೆ? ವರ್ತಕನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಂಪತ್ತು, ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದ.

ದುಷ್ಟತನ ಎಂದಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತ್ರ ಆಗುತ್ತದೆ. ■

ಕೆಟ್ಟದನ್ನು ಮೊದಲೇ ಕಿತ್ತೊಗೆಯಿರಿ

■ ಪ್ರಕಾಶ ಎಸ್ ಮನ್ಸಂಗಿ

ಗಣೇಶ್ ಅರಳಿಕಟ್ಟೆ

ರಂಗಪ್ಪನಿಗೆ ಮಗ ಸಂಗಪ್ಪನ ಕೆಟ್ಟ ಹವ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಊರಿನ ಪುಂಡ ಪೋಕರಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ತೋಟದಲ್ಲಿನ ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕದಿಯುವುದು, ಊರಿನ ಹಿರಿಯರನ್ನು ನೋಡಿ ತಮಾಷೆ ಮಾಡುವುದು, ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಗುರುಗಳೊಂದಿಗೆ ವಾದಿಸಿ, ಅವರು ತರಗತಿಯ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರ ಹಾಕಿದೊಡನೆ ಗುಂಪು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಈಜುವುದು. ಸಂಜೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದು. ಹೀಗೆ ಒಂದೇ ಎರಡೇ ಅವನ ಸಾಹಸಗಳು.

ಊರವರು ದಿನವೂ ರಂಗಪ್ಪನಿಗೆ ಮಗನ ಬಗ್ಗೆ ದೂರು ನೀಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ರಂಗಪ್ಪನಿಗೆ ತಲೆ ಚಿಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ಹೋಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸತೀಶ ಎಂಬ ಸಮಾಲೋಚಕರೊಬ್ಬರನ್ನು ಕರೆತಂದು ಸಂಗಪ್ಪನ ಹವ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಪರಿಹಾರ ಸೂಚಿಸಲು ಕೋರಿದರು.

ಸತೀಶ, ಸಂಗಪ್ಪನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹಳ್ಳಿಯ ಪಕ್ಕದ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿಗೆ ಹೋದರು. ನಾಲ್ಕು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆದ ಸಸಿಯೊಂದು ಕಂಡಿತು. ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕಲು

ಹೇಳಿದರು. ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಂಗಪ್ಪ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿದ. ಇನ್ನಷ್ಟು ಮುಂದೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಗೇಣು ಉದ್ದದ ಸಸಿ ಕಂಡಿತು. ಈಗ ಅದನ್ನೂ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಲು ಹೇಳಿದರು. ಸಂಗಪ್ಪ ಒಂದಿಷ್ಟು ಬಲ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿದ. ಮುಂದೆ ಪೊದೆ ಯೊಂದು ಹಾದಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಬಂತು. ಸತೀಶ ಇದನ್ನೂ ಕಿತ್ತೊಗೆದು ಬಿಡು ಅಂದರು. ಸಂಗಪ್ಪ ಇದನ್ನು ಕೇಳಲು ಪೇಚಾಡಿದ. ಬಹಳಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿದ. ಆಗಲೇ ಊರಿಂದ ದೂರ ಬಂದಿದ್ದರು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲೊಂದು ಮರವೊಂದು ಗೋಚರಿಸಿತು. ಇದನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೋ ಪ್ರಯತ್ನಿಸು ಅಂದರು ಸಮಾಲೋಚಕರು. ಸಂಗಪ್ಪ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಅದನ್ನು ಕೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕುಂತು ನಿಂತು ಬಲ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರೂ ಮರವನ್ನು ಕೇಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಸಂಗಪ್ಪನಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು.

ನೋಡಿ ಮಕ್ಕಳೇ, ಕೆಟ್ಟ ಹವ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಅವು ಇನ್ನೂ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯುವುದರೊಳಗೆ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವು ಬೆಳೆದು ಬೇರು ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಕಿತ್ತೊಗೆಯುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಕೆಟ್ಟ ಹವ್ಯಾಸಗಳು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ದೂರ ಪಯಣಿಸಿರುತ್ತವೆ. ಗಿಡವಾಗಿ ಬಗ್ಗಿದ್ದು ಮರವಾಗಿ ಬಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ? ■